

## 840

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA<sup>1)</sup>

z dnia 1 czerwca 2005 r.

**zmieniające rozporządzenie w sprawie wymagań dotyczących pobierania próbek żywności oraz metod analitycznych stosowanych w badaniach dioksyn i polichlorowanych bifenyli o właściwościach podobnych do dioksyn w ramach urzędowej kontroli żywności<sup>2)</sup>**

Na podstawie art. 9 ust. 7 ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o warunkach zdrowotnych żywności i żywienia (Dz. U. z 2005 r. Nr 31, poz. 265) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Zdrowia z dnia 6 maja 2004 r. w sprawie wymagań dotyczących pobierania próbek żywności oraz metod analitycznych stosowanych w badaniach dioksyn i polichlorowanych bifenyli o właściwościach podobnych do dioksyn w ramach urzędowej kontroli żywności (Dz. U. Nr 122, poz. 1287) wprowadza się następujące zmiany:

1) w załączniku nr 1 do rozporządzenia:

a) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

**„3a. Szczegółowe wymagania dotyczące pobierania próbek z partii zawierającej całe ryby**

Do liczby próbek pierwotnych, którą należy pobrać z partii zawierającej całe ryby, stosuje się wielkości określone w ust. 3 pkt 2 w tabeli nr 2. Waga próbki zbiorczej (zagregowanej), uzyskanej przez wymieszanie wszystkich pobranych próbek pierwotnych z partii zawierającej całe ryby powinna spełniać wymagania określone w ust. 2 pkt 5.

W przypadku pobierania próbek z partii zawierającej małe ryby (waga pojedynczej ryby poniżej 1 kg) całą rybę należy traktować jako próbkę pierwotną składającą się na próbkę zbiorczą (zagregowaną). W przypadku gdy uzyskana w ten sposób próbka zbiorcza (zagregowana) waży więcej niż 3 kg, próbkę pierwotną mogą stanowić środkowe części ryb składających się na próbkę zbiorczą (zagregowaną), z których każda powinna ważyć co najmniej 100 g. Homogenizacji podlega cała część, do której odnoszą się wartości maksymalnych dopuszczalnych poziomów.

W przypadku pobierania próbek z partii zawierającej większe ryby (waga pojedynczej ryby powyżej 1 kg) próbkę pierwotną stanowi środkowa część ryby. Każda próbka pierwotna powinna ważyć co najmniej 100 g. W przypadku pobierania próbek z partii zawierających duże ryby (waga pojedynczej ryby powyżej 6 kg), gdy skutkiem pobrania fragmentu środkowej części ryby byłyby znaczące straty ekonomiczne, można pobrać trzy próbki pierwotne o wadze co najmniej 350 g każda, niezależnie od wielkości partii.”

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

**„4. Zgodność partii lub jej wydzielonej części ze specyfikacją**

Partię środka spożywczego można uznać za spełniającą wymagania określone w rozporządzeniu nr 466/2001/WE z dnia 8 marca 2001 r. ustalającym najwyższe dopuszczalne poziomy dla niektórych zanieczyszczeń w środkach spożywczych (Dz. Urz. WE L 77 z 16.03.2001, str. 1, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 466/2001/WE”,

<sup>1)</sup> Minister Zdrowia kieruje działem administracji rządowej — zdrowie, na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 11 czerwca 2004 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Zdrowia (Dz. U. Nr 134, poz. 1439).

<sup>2)</sup> Niniejszym rozporządzeniem wdraża się postanowienia dyrektywy Komisji 2004/44/WE z dnia 13 kwietnia 2004 r. zmieniającej dyrektywę 2002/69/WE ustanawiającą metody pobierania próbek i metody analizy do celów urzędowej kontroli dioksyn i oznaczania dioksynopodobnych polichlorowanych bifenyli (PCB) w środkach spożywczych (Dz. Urz. UE L 113 z 20.04.2004, str. 17).

jeżeli wynik pojedynczego badania, z uwzględnieniem niepewności pomiaru, nie przekracza poziomów określonych w tym rozporządzeniu.

Partia środka spożywczego nie spełnia wymagań określonych w rozporządzeniu nr 466/2001/WE, jeżeli wynik badania potwierdzony badaniem powtórzonym i obliczony jako średnia z co najmniej dwóch niezależnych oznaczeń przekracza maksymalny dopuszczalny poziom w sposób niebudzący wątpliwości, biorąc pod uwagę niepewność pomiaru.

Niepewność pomiaru można wyznaczyć zgodnie z następującymi metodami:

- 1) przez obliczenie niepewności rozszerzonej, stosując współczynnik rozszerzenia 2, który zapewnia poziom ufności około 95 %;
- 2) przez ustanowienie granicy decyzyjnej ( $CC\alpha$ ), w sposób określony dla substancji z ustaloną dopuszczalną wartością graniczną  $CC\alpha$ , o którym mowa w pkt 3.1.2.5 załącznika do decyzji Komisji 2002/657/WE z dnia 14 sierpnia 2002 r. wykonującej dyrektywę Rady 96/23/WE dotyczącą wyników metod analitycznych i ich interpretacji (Dz. Urz. WE L 221 z 17.08.2002, str. 8, z późn. zm.).

Powyższe zasady interpretacji mają zastosowanie do wyników badania próbek pobranych dla celów urzędowej kontroli żywności.

W przypadku konieczności wykonania badań potwierdzających lub odwoławczych, badania takie wykonują laboratoria referencyjne.”;

- 2) w załączniku nr 2 do rozporządzenia po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

**„1a. Akceptowana granica oznaczalności poszczególnych kongenerów PCB**

Akceptowana, specyficzna granica oznaczalności poszczególnego kongeneru oznacza jego stężenie w ekstrakcie próbki, które wywołuje odpowiedź przyrządu dla dwóch różnych wybranych jonów, gdzie współczynnik S/N (stosunek sygnału do szumu) dla jonu dającego słabszy sygnał jest równy 3:1, jeżeli spełnione są jednocześnie podstawowe wymagania, takie jak: czas retencji oraz stosunek izotopów zgodnie z procedurą oznaczania, o której mowa w ust. 5 pkt 7.”.

- § 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Zdrowia: *M. Balicki*